

Rahmetullahi alejhi

Hfz. MAHMUD-ef. TRALJIĆ

28. 04. 1918. - 28. 12. 2002.

Baš kada su se vršile posljednje pripreme za davanje ovog broja u štampu, stigla je vijest da je na bolji svijet preselio hfz. Mahmud-ef. Traljić. Mahmud-ef. je jedan od rijetkih ljudi koji nas je svojim upornim radom i erudicijom, entuzijazmom, otvorenosti, komunikativnošću i skromnošću posebno zadužio. Mnogi su ga, s pravom, prozvali *čovjek-institucija*.

Hafiz Mahmud-ef. Traljić rođen je 28. aprila 1918. godine u Sarajevu. Obrazovao se u rodnom gradu: 1940. godine je završio Gazi Husrev-begovu medresu, a na Višoj islamskoj šerijatsko-teološkoj školi diplomirao je 1944. godine.

Objavio je preko tri stotine tekstova i članaka i četiri knjige: *Istaknuti Bošnjaci* (1994.), *Mali podsjetnik značajnih datuma islamske prošlosti Bošnjaka* (1996.), *Istaknuti Bošnjaci - drugo dopunjeno i prošireno izdanje* (1998.), *Iz kulturne historije Bošnjaka* (1999.). Bio je saradnik prvog i drugog izdanja *Enciklopedije Jugoslavije*, Leksikografskog zavoda "Miroslav Krleža" iz Zagreba, kao i suradnik *Leksikona pisaca Jugoslavije* koji je izlazio u Novom Sadu, *Enciklopedije Bosne i Hercegovine* i *Enciklopedije Turske*.

Bio je saradnik skoro svih muslimanskih i drugih listova i časopisa: *El-Hidaje*, *Novi behar*, *Glasnik Rijasetu IZ u BiH*, *Preporod*, *Šebi-arus*, *Takvim*, *Islamska misao*, *Bakije*, *Anali Gazi Husrev-begove biblioteke*, *Bibliotekarstvo*, *Narodna uzdanica* i *Vjesnik Društva bibliotekara Hrvatske*.

Radio je kao bibliotekar u Gazi Husrev-begovoj biblioteci (1944. - 1947.) i Narodnoj i univerzitetskoj biblioteci Bosne i Hercegovine (1957. - 1984.).

Predavao je u Gazi Husrev-begovoj ženskoj medresi (1945. - 1947.). Bio je imam u Sinan-vojvoda-hatun džamiji na Vratniku (1944. - 1947.), kao i imam i hatib Jahja-pašine (Čurčića) džamije u Čurčića mahali u Sarajevu (1947. - 1996.). Kao žrtva montiranog procesa komunističkog režima 10 godina je proveo u zatvoru (od sredine 1947. do januara 1957.)

"Nemjerljiv je doprinos literarnog opusa hafiza Mahmuda Traljića u pravcu osvjetljavanja uloge i značaja bošnjačkih pisaca i znanstvenika, a posebno organizacija, ustanova i institucija koje su bile temeljna pretpostavka razvoja, opstanka i života ovoga naroda, a naročito na polju buđenja uma čovjeka Bosne i Hercegovine koji je na zadivljujući način njegovao svoju tradiciju, običaje i vjeru.", piše Muharem-ef. Omerdić u recenziji Hafizove posljednje knjige i nastavlja:

"Ovaj naš znanstvenik, istraživač i pregalac uvijek me iznova zadivljuje svojom otvorenosti, upornošću i entuzijazmom. Pomisao na njega pobuđuje zahtjev moje duše da mu ustanem na noge u znak odanosti i poštovanja, na isti način kad namjernik zastane na putu pored znaka i dobro ga pročita da bi mogao nastaviti pravo stazom do željenog cilja.

Ovoj generaciji Bošnjaka hafiz Mahmud Traljić je doista znak pored puta i orijentir koji pokazuje ispravan pravac i pravilnu orijentaciju.

Njegova djela, radovi, studije, iz obimne mu biografije, promoviraju islam, Bosnu i Hercegovinu, Bošnjake, našu kulturu i baštinu i sve drugo

što uz sebe nose ove velike teme. Hafiz Mahmud Traljić pisao je o raznim aspektima islama i muslimanske duhovnosti u Bosni Hercegovini, ali i šire. (...) Hafiz Mahmud Traljić je, i kao pojedinac, institucija. Njegov kontinuiran rad treba biti poziv i putokaz mladima kako i koliko treba raditi na istraživanju i promoviranju vrijednosti svoje kulture.”

Njegov život zaista i jest bio putokaz na putu dobra. Brojni su oni, naročito mladi ljudi, koji su u njegovoj raskošnoj riznici znanja, kao u jednoj velikoj biblioteci, nalazili ono što nisu mogli drugdje. Zato i zbog svoje skromnosti i neposrednosti i jest bio omiljen. Bio je to njegov

zekat na znanje. On je davao i tu vrstu zekata, za razliku od brojnih intelektualaca i alima iz mlađih generacija.

Na bolji svijet je preselio u subotu, 24. ševvala 1423. h. godine / 28. decembra 2002. Dženaza mu je klanjana u haremu Begove džamije dva dana kasnije, a na počivalište u haremu Čurčića džamije njegov tabut odnesen je uzdignut visoko na rukama mnogobrojnih poštovalaca istim onim putem - uz Logavinu, kojim je imao običaj polahko vraćati se kući sa učenja džuzua u Begovoj džamiji.

Amir ZIMIC

m